

מ"י 50830/02/14 - מדינת ישראל נגד פארס מריסאת

בית משפט השלום בעכו

25 פברואר 2014

מ"י 50830-02-14 מדינת ישראל נ' מריסאת

בפני כב' השופטת אביגיל זכריה
המבקשת
נגד
פארס מריסאת
החשוד

נוכחים:

ב"כ המבקשת: מר כמאל פארס

החשוד: הובא

הסניגור: עו"ד אורי פלדמן, מטעם הסניגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני ממנה את עו"ד אורי פלדמן לשמש סניגור לחשוד, מטעם הסניגוריה הציבורית.

ניתנה והודעה היום כ"ה אדר תשע"ד, 25/02/2014 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

החשוד נעצר ביום 24/2/14, בשעה 20.00 בחשד לביצוע עבירות של שוד ותקיפה כדי לגנוב. בפתח הדיון הודיע ב"כ המבקשת בהגינותו כי במסדר זיהוי שנעשה הבוקר למתלוננת, החשוד שבפניי לא זוהה. בשים לב לעבירות המיוחסות לחשוד שבפניי ונוכח נתון זה אשר הינו בעל משקל רב יותר מיתר חומר החקירה שהוצג לרבות המידע המודיעיני, אני קובעת כי לא עלה בידי המבקשת להוכיח קיומו של חשד סביר ביחס לחשוד שבפניי ועל כן אני מורה על שחרורו בתנאים הבאים:

החשוד יחתום על התחייבות עצמית ע"ס 3,000 ₪ וייתייב בתחנת משטרת משגב להמשך חקירה ככל שיידרש.

נוכח הודעת ב"כ המבקשת המתייחס גם לעצור הנוסף בבקשה, אני שבה וממליצה ליחידה החוקרת לשקול נושא המשך מעצרו של החשוד הנוסף.

ב"כ המבקשת יעביר את העתק החלטה זו לקצין החקירות וזאת בשים לב להחלטה שניתנה על ידי הבוקר.

החלטה זו מהווה פקודת שחרור.

ניתנה והודעה היום כ"ה אדר תשע"ד, 25/02/2014 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העבירה נשואת התיק שבפניי הינה גניבת טלפון שארעה ביום 7/2/14 בנחל צלמון כאשר על פי הטענה שניים שדדו את המתלוננת וגנבו את הטלפון הנייד שלה.

במהלך שלושת הימים האחרונים נדרשתי לתיק זה מספר פעמים וזהו העצור השלישי המובא בפניי על בסיס חומר ראייתי דל, כללי ובלתי מספק.

במעמד דיון אחר שהתקיים הבוקר ציין ב"כ המבקשת כי היום אמור להתקיים מסדר זיהוי למתלוננת על מנת לזהות את החשודים במעשה. על בסיס הצהרה זו הוארך מעצרו של חשוד אחר תוך הפניית תשומת לב היחידה החוקרת לכך שכל שהעצור לא יזוהה, יהיה מקום לשחררו כבר מהתחנה.

בפתח הדיון היום כאמור, ציין ב"כ המבקשת כי גם החשוד שבפניי כעת וגם החשוד שעניינו נדון מוקדם יותר היום לא זוהו על ידי המתלוננת במסדר זיהוי התמונות. נוכח הודעה זו ובשים לב לחומר הראייתי האחר המסתמך בין היתר על מידע מודיעיני ועל חומרים עקיפים אחרים שאינם קושרים את החשוד שבפניי במישרין לאירוע, קבעתי כי לא עלה בידי המשטרה לבסס חשד סביר שהוא נקודת המוצא לכלל דיון מעצר.

למותר לציין כי משלא התקיים חשד סביר, ממילא לא נדרשה בחינתה של עילת מעצר ושל חלופת מעצר ועצם הטענה כי המבקשת מעוניינת לבצע פעולות חקירה שונות, אין בה כדי להצדיק הותרת עצור מאחורי סורג ובריח, מקום בו לא עלה בידה לבסס ולו את הרף הראשוני המינימאלי ביותר. ממילא זיהוי בידי המתלוננת הינו פעולת החקירה המרכזית והמשמעותית ביותר ופעם שהחשוד שבפניי לא זוהה על ידי המתלוננת, לא ברור אילו פעולות חקירה אחרות נדרשות בעודו נתון במעצר ועל בסיס איזה עילה שבדין. לכך מצטרפת אי הנוחות המתעוררת נוכח התנהלות המשטרה בתיק זה מתחילתו אם על ידי בקשה למתן צו מעצר בהעדר ללא כל עילה ואם על ידי בקשות חוזרות ונשנות להארכת מעצר של חשודים בהעדר תשתית מינימאלית ועתירות לעיכוב ביצוע אשר בסופו של יום לא מוגש ערר בעקבותיהן כפי שנעשה בדיון אתמול.

מאחר וכאמור נראה לי והדברים מצאו ביטוי מלא ומקיף כי כלל לא מתקיים חשד סביר במקרה זה מצד אחד ומצד שני חייב המבקש לשתף פעולה בחקירה ולהתייבב להמשך חקירה בכל עת תוך מתן התחייבות כספית להבטחת תנאי זה, אין מקום לעיכוב ביצוע אשר יהפוך את ההחלטה כולה לאות מתה ואני דוחה את הבקשה לעיכוב ביצוע.

החלטה זו מהווה פקודת שחרור.

ניתנה והודעה היום כ"ה אדר תשע"ד, 25/02/2014 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה, שופטת